

gelijk trouwens reeds goeddeels het geval is en moet hierbij dus het intermediair der ziekenfondsen streng worden vermeden, vooral ten einde te voorkomen, dat de ziekenfondspremiën zoodanig moeten stijgen, dat zij zelfs door de verzekerden uit hoogere loonklassen niet kunnen worden betaald.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

WONING, ZIEKENHUIS OF SECTIETAFEL.

De opmerkingen van PINKHOF (bldz. 1845) zijn heel grappig; van die apen in Artis, die de bezoekers als hun gasten beschouwen, en van die sectietafel-diagnose, waarvan PINKHOF zooveel heil voor de genezing van den patiënt schijnt te verwachten. Eerst seceeren en dan verder thuis behandelen: probatum est. Doch daarover niet verder.

PINKHOF's gezaghebbende stem suggereert den minder opmerkzamen lezer in mijn verzet tegen BRENKMAN's denkbeelden aangaande de waarde van het ziekenhuis, een oordeel te lezen over het werk van *den* geneeskundigen dienst. Ik stel daarom prijs erop, vast te leggen, dat in mijn protest over den geneeskundigen dienst niet gesproken wordt, noch over de reeds 18 jaren of langer werkzame wijkzusters van dien dienst. Ik heb mij gericht tegen een door BRENKMAN in geschrifte gepropageerd stelsel, dat in de plaats zou moeten treden van het in het ontwerp-Ziekenverzorgingswet gehuldigde stelsel. Ik heb den nadruk erop gelegd, dat er tusschen de bevolking en haar ziekenhuizen *ideëele* (de zetter zette bij abuis ideale) verhoudingen bestaan, die men goed zal doen te versterken en waarvan men partij moet trekken. Een gast — dat is niet iemand, die geld of apennootjes komt brengen, maar iemand, voor wien men uit hoofde van vriendschapsbetrekkingen zijn woning openzet — vindt beter gelegenheid den gastheer hulp en raad te verschaffen, dan iemand wiens verschijning die gevoelstonen niet aanslaat, dan een vreemde, dien, als hij zich met het huishouden wil bemoeien, onze volks-psyche maar al te zeer geneigd is als een indringer te beschouwen. Het verheugt mij, dat PINKHOF dit, blijkens de middelmoet van zijn opmerkingen, beaamt; tevens dat hij waarschuwt het „medical social work” in ons land niet te veel te ontwikkelen in de richting van bedeeling en armenzorg, ten behoeve van gezinnen, waarop door ziekte de aandacht is gevestigd.

Aan het werk van wijkverpleegsters, waaronder ook die van den blijkbaar door PINKHOF bedoelden geneeskundigen dienst, betuig ik gaarne verdiende hulde, terwijl ik PINKHOF's raad om niet te spreken over dingen, waarvan men niets weet, gaarne ondersteun.

Amsterdam, 9 November 1920.

W. F. VELDHIJZEN.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Beveiliging van ons land tegen besmettelijke ziekten.

Door de regeering is ingediend een wetsontwerp tot wijziging en aanvulling van de wet van 4 December 1872 (*Stsbl.* 134) tot voorziening tegen besmettelijke ziekten.

In zijn memorie van toelichting zegt de minister van arbeid, dat de gevallen van vlektyphus, die zich af en toe hier te lande voordoen, wijzen op aanraking met ons land doortrekkende landverhuizers. In de naaste toekomst is een sterke immigratie in ons land te verwachten uit het oosten van Europa, waar een ongemeen slechte gezondheidstoestand bestaat. Daarom acht de minister het noodzakelijk, dat de regeering de bevoegdheid zal hebben een grooten toevloed van landverhuizers te weren of te temperen, door bijv. telkens slechts een bepaald aantal personen toe te laten. Om